

Algunes situacions complexes

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El papa Francesc, al final del capítol VI de l'exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*, tracta sobre algunes situacions matrimonials complexes: els matrimonis mixtos, els que uneixen un catòlic amb un no cristià, el bateig dels fills d'aquests matrimonis, l'experiència d'un fill amb tendència homosexual, els projectes d'equiparar les unions homosexuals amb el matrimoni i la realitat de les famílies monoparentals. Invito a tots a llegir aquests apartats (AL 247-258), penjats com sempre a la pàgina web, i en comentó algun.

El Papa constata que cada cop són més freqüents els matrimonis entre cristians de diferents confessions i també entre cristians catòlics i no cristians. El Sant Pare mira, en primer lloc, l'aspecte positiu d'aquest fet en vistes a la contribució que pot suposar per al diàleg ecumènic i per al diàleg interreligiós, respectivament. Evita parlar d'impediments, és a dir, del criteri clàssic de desaconsellar i posar dificultats a aquests tipus d'unions. Simultàniament, reconeix que cal observar la normativa vigent a l'hora de valorar el possible accés de la part cristiana no catòlica a l'eucaristia, en el cas de matrimonis mixtos. Tampoc s'oblida de les dificultats que els matrimonis amb no cristians suposen per a "la identitat cristiana de la família", per a "l'educació religiosa dels fills" i per a l'exercici del dret a la llibertat de culte per a la part cristiana en els països on no hi ha llibertat religiosa (AL 248).

El Papa té una paraula per a "les famílies que viuen l'experiència de tenir en el seu si persones amb tendències homosexuals". Qualifica aquesta situació com "gens fàcil" i, tenint-ho en compte, afirma que "desitgem, primer de tot reiterar que tota persona, independentment de la seva tendència sexual, ha de ser respectada en la seva dignitat i acollida amb respecte, procurant d'evitar tot signe de discriminació injusta, i particularment qualsevol forma

d'agressió injusta i violenta". Alhora afegeix que cal "assegurar un respectuós acompanyament, a fi que aquells que manifesten una tendència homosexual puguin comptar amb l'ajuda necessària per a comprendre i realitzar plenament la voluntat de Déu en la seva vida" (AL 250).

Em plau afirmar, en ocasió d'aquest punt de l'escrit papal, que un servidor, malgrat el que s'ha afirmat des de diverses instàncies, ni sóc homòfob, ni mai he publicat afirmacions que promouen aquesta actitud.

Comparteixo plenament la doctrina de l'Església catòlica, ben expressada en el Catecisme (CEC 2357-2359), que respecta tota persona en la seva dignitat, sigui quina sigui la seva tendència sexual i distingeix clarament entre aquest respecte invulnerable i el judici moral sobre determinats actes. M'uneixo també a l'afirmació del Sant Pare i dels pares sinodals quan diuen que "no existeix cap fonament per assimilar o establir analogies, nit tan sols remotes, entre les unions homosexuals i el disegni de Déu sobre el matrimoni i la família" (AL 251).

